

[Aksel Møller.]

hed for at få den prøvet. Det konservative parti har fra denne talerstol gentagne gange erklæret, at hvis en politik over kreditstramning viser sig at føre Danmark mod den anden vej, den, der altså skaber en arbejdsløshed, som ikke kan beherskes, vil den konservative politik være villig til at række hånden til en omlægning, til anvendelse af andre pengepolitiske midler. Det er ikke sådan, at der her er tale om et dogme. Her er tale om at prøve på at tvinge regeringen til at gøre det i og for sig beskedne og begrænsede, forekommer det mig, at begynde at stramme likviditeten.

Den høje regering forbliver jo stadigvæk i en situation, hvor den overhovedet ikke giver noget som helst roligt svar på, hvad regeringen vil gøre i det dilemma, mellem arbejdsløshed på den ene side og valutaforbrug på den anden side, hvori den befinder sig. Herom spurgte det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen før, og jeg tidligere på eftermiddagen. Så stærkt som jeg overhovedet kan det, må jeg kræve af regeringen, at den giver den danske befolkning besked om, på hvilken måde den vil føre politik. Den højtærede handelsminister ved meget vel, at den politik, der føres i øjeblikket, ikke holder. Den højtærede minister ved meget vel, at med den udvikling, der er i tingene, vil han komme i den situation, at der må gribes til andre midler. Den højtærede økonomiminister kom i alt fald til at sige det dagen før påske. Det forekommer mig derfor, at den danske befolkning har krav på at få besked om, hvad regeringen vil. Regeringen vil altså ikke komme os i møde. Det er beklageligt, og derfor må regeringen finde sig i, at vi ikke kan stemme for denne lov, men tværtimod må stemme imod.

Når den højtærede minister kommer med store taksigelser og jubelråb over at få loven på de vilkår, han nu får, så vil jeg dog — det er også et svar til det ærede medlem hr. Einer-Jensen — gøre opmærksom på, at forholdet er det, at for første gang i denne regerings tid oplever man at se vareforsyningsloven vedtaget med et mindretal for sig i dette høje ting. Jeg ved godt, at som det nu engang ligger og med det syn, som den høje regering har på valgmulighederne og valgehancerne i dette øjeblik, tager regeringen det vilkår, skønt det lidet harmonerer med den måde, hvorpå den høje regering bare for uger siden stillede sit parlamentariske problem op, at få vareforsyningsloven af et folketing, hvori kun et mindretal vil rejse sig for denne lov.

Nuvel, det er altså vilkårene, som regeringen tager. Men hvad betyder det? Det kan da enhver se, at det betyder, at regeringens timeglas er ved at løbe ud, for den kan under ingen omstændigheder, når udviklingen er kommet dertil, hvor den er kommet i dag, regne med fortsat at kunne skaffe sig et positivt flertal for den politik, den vil føre. Jeg er aldeles overbevist om, at det, der sker i eftermiddag ved den endelige afstemning om denne lov, er en politisk tilkendegivelse, som betyder, at den høje regering nu snart må til selv at vælge affivelsesmåden, eller at det øjeblik nu nærmer sig, hvor der vil være tilstrækkeligt mange, der er i stand til at gennemføre eksekutionen.

Tholstrup: Den højtærede handelsminister ønsker at ordne både valutaproblemet og arbejdsløshedsproblemet og udtaler, at han selvfølgelig foretrækker restriktioner fremfor arbejdsløshed. Det sagde man også i 1932, og hvad var resultatet? Det var, at man fik begge dele, både valutacentral og arbejdsløshed og faldende købekraft i tilgift. Hvad får man i dag? Jeg sagde det i første omgang, at vi må påregne en arbejdsløshed, så snart vi får lidt hårdere tider, andre klimatiske forhold, og når Marshallpengene bortfalder, den dag har vi både restriktioner og arbejdsløshed, og den faldende købekraft er jo på vej. Det er nemlig ikke rigtigt, når den højtærede minister siger, at vi ingen inflation har. Var det ikke netop 7 points pristallet steg forleden dag? Er der noget mere klart udtryk for inflation end pristallets stigning? Nej, hvis man vil afskaffe de to onder, arbejdsløshed og valutaproblemet, må man give handelen og produktionen fri. Vi ser altså, at vi nu skal fortsætte brunkulsproduktionen. Tænk, at vi ikke er kommet længere efter fem år! Var det nu ikke kloge at lade de brunkul liggende til vore efterkommere, så de f. eks. ligger der til en ny vikingetid eller stenalder, eller hvad der kommer efter vor tilværelse.

Den højtærede handelsminister mente, at han ville kunne fremme en effektiv produktion, men man kan da ikke fremme en effektiv produktion, når man som i øjeblikket præmierer de ineffektivt arbejdende virksomheder igennem en tildeling af produktions- og importmonopoler. Ministeren sagde, at vi havde liberaliseret 35 pct. i gennemsnit. Heraf er jo hovedparten råvarer, som var til at købe frit og uhemmet i forvejen, blot skulle man have en attest på dem.

Der er altså liberaliseret meget lidt, og